

Underströmmar

Junilistan funderar på att starta ett riksdagsparti.

Under valrörelsen har de uppfattat att det finns underströmmar har listans förstanamn Nils Lundgren konstaterat.

I Sverige har vi berömt oss av att i huvudsak ha varit förskonade från partier som tar vara på "underströmmar".

En prestation

"När ska bevisbördan vändas? Möjligen kommer kanske ett fåtal oskyldiga killar att dömas då. Men som det nu är så döms ju nästan inga killar; hur skyldiga de än är./---/Det är tydligen okej att offra tjejer för att oskyldiga killar inte ska kunna dömas." Så skriver Expressens stjärnkrönikör Linda Skugge om förslaget till ny sexualbrottslag (20/6). Det är intressant att Skugge ännu i begynnande medelålder lyckas ge ondskefullt debila 14-åringar en röst och ett ansikte i den offentliga debatten. Sannerligen en av de märkligare karriärerna i svensk presshistoria.

Rektorstest vore bättre

JO har efter en anmälan mot Slottsskolan på Öland slagit fast att bara misstanken om drogmissbruk inte räcker för att skolläkaren skall kunna tvinga en elev att lämna urinprov utan föräldrarnas samtycke (DN 13/6). Och bara det faktum att skolledningen inte begriper det utan måste få veta det av JO visar att misstanken att det finns riktigt olämpliga rektorer är befogad.

Fler bra förslag

Överdirektör Ann-Marie Begler på Rikspolisstyrelsen har på uppdrag av justitieminister Thomas Bodström föreslagit en kraftig utökning av polisens DNA-register över misstänkta brottslingar (DN 10/6). I framtiden kan det innehålla uppgifter om så många som 200 000 personer, varav en stor del alltså inte kommer att vara fällda för något brott, utan bara ha "rört sig på en brottsplats". Detta "kommer rejält att förbättra möjligheterna att klara upp brott", förklarar Begler. Man kan säga det samma om många andra åtgärder. Varför inte slumpmässig kroppsvisitation av folk på stan? Eller husrannsakan hos alla med efternamn på B?

Curling på 1600-talet

Dagens modeuttryck är "curlingföräldrar". Ordet må vara nytt, men inte företeelsen. Så här beskrev Haquin Spegel tidens bekymmer i *Guds verk och vila* år 1685:

Hur mången far och mor får se den jämmerspegel,
se barnen föras bort till galga, hjul och stegel,
och ropa då i sky: Vårt hjärta är förbråkat!

Vi är vårt kära barn i den olyckan råkat?

Ack ja, föräldrar må så ömkeligen låta,

förty de lida ej att barnen skola gråta

men klema så med dem, som lekte de med dockor,

och krydda deras mat, ja, all sin ord med socker,

tillåta dem den lust att klösa folk och rivas

och mena självsväld gör att de dessbättre trivas;

tillstädja mången gång att de gå bort och snatta,

och när de göra värst vill far och mor mest skratta;

men si! De häpna strax och vilja sjunga, pipa,

om barnet vill se surt och råkar en gång lipa.

Det måste lära skämt och fjoll med bror och syster;

den gör omsider ont som gör allt det han lyster.

Magiskt växande siffror

Inför valet till Europaparlamentet har en rad kandidater funnit det lämpligt att föra kampanj på sitt brinnande engagemang mot "sexslavhandeln" inom EU. Gång på gång har det slagits fast att en halv miljon kvinnor och barn säljs till prostitution i Europa varje år. Eller kanske 800 000. Någon som helst källa till dessa uppgifter har dock inte kunnat skönjas. Att Malin Siwe i tidskriften *Initierat* redan för ett år sedan (1/2003) klart och tydligt visade att den halva miljonen är rena fantasifostret, att alla tillgängliga uppgifter tyder på att det rör sig om mindre än en procent av det antalet, det har inte haft någon verkan alls.

Ställd inför en kritisk fråga svarade en av sexslavkampanjens talespersoner, Anita Gradin, att "Det är svårt att diskutera siffror" (DN 11/6). Varför envisas man då med att göra det? Om kampanjen verkligen motiverades av medkänsla med offren, vore det kanske rimligt att bry sig om hur problemet egentligen ser ut? Annars kan en obehaglig misstanke smyga sig på: nämligen att de förslavade kvinnorna och barnen bara är intressanta i sin egenskap av propagandaverktyg.

Svensk Tidskrift välkomnar kommentarer, kritik och synpunkter från läsarna.

Vi förbehåller oss dock rätten att korta insända texter av utrymmesskal.
Sänd ditt bidrag per e-post till pheister@europarl.eu.int

Omedvetet ljug om välfärden?

Göran Perssons höftled har opererats. Han har enligt mycket tydliga uppgifter behandlats som vem som helst. Inte gått före i kön eller så.

I valrörelsen 1985 reste Olof Palme runt och gjorde stort nummer av att Tage Erlander som nyss avlidit minsann också fått sjukvård som vem som helst. Ingen särbehandling. Välfärdsstaten är god nog att duga för alla och den gör ingen skillnad mellan överhet och undersåte. Rika bör inte heller särbehandlas.

Alla är lika inför vår överläkare.

Ingenting av detta är ju sant. Självklart behandlas Göran Persson annorlunda än nästan alla andra. Tage Erlander löpte naturligtvis ingen som helst risk att, som andra gamla gubbar som känner sig krassliga, skickas hem utan undersökning och med hänvisning till sjukhusets prioritering av patienter.

Det är självklart att ingen enda person i sjukvården skulle skicka hem Erlander efter en hastig blick med

beskedet att komma tillbaka om hjärtat blir sämre.

Det är också svårt att föreställa sig den läkare som får besök av landets statsminister och som avfärdar honom som pjoskig eller avstår från att göra de ingrepp som behövs för att kön är lång.

Det finns ingen anledning att klandra den läkare som tycker det vore kul att kunna berätta i vänkretsen att han minsann satt kniven i Persson. Eller som blir nyfiken på besökaren och tar all tid i världen för att reda ut patientens problem. Det finns inte ens anledning att kritisera dem för att de inte säger det rakt ut.

Människor är människor även om de är anställda i offentlig verksamhet. Om en privatfinansierad institution ger favörer till statsministern eller någon annan är det inte skattebetalarna som bär kostnaden. Annars är det ingen betydande skillnad.

Det oroväckande är däremot om de som beskriver den offentliga verksamheten som helt nivellerad faktiskt tror på det de säger. Och ljuger de så är det inte heller bra.

Ingen skillnad

Det är inte alltid näringslivets krav handlar om företagens bästa, utan de gynnar snarare näringslivets företrädare säger statsrådet Pär Nuder i Dagens Industri.

Han tycks ha lärt sig av politiken: Det är inte alltid partiets krav handlar om landets bästa, utan de gynnar snarare folk med partibok.

Efter Churchill och Kohl

EU:s problem i kort sammanfattning.
Chirac.

"It is only March, but the 2004 Chutzpah of the Year Award can be safely given out. It goes to Richard Clarke, now making himself famous by blaming the Bush administration for Sept. 11 – after Clarke had spent eight years in charge of counterterrorism for a Clinton administration that did nothing."

Kolumnisten Charles Krauthammer i Washington Post (26/3)

"Europeans use the comparison between Franklin D. Roosevelt's America and George W. Bush's to make their rejection of US power sound less categorical – more like moral reasoning and less like anti-Americanism. But it is based on nonsense. Americans are fighting an immea-

surably more civilised war than they did in the second world war. The US, the Soviet Union and Britain defeated Nazi Germany and imposed democracy on half of it not by providing a moral example but by pummeling the German army – and terrifying the German population – into submission. The US did not stop at lamenting that a dictator had deprived Germans of their rights; it solemnly declared Germans an enemy people.---/The transformation of Germany was not the result of that country's freedom to choose but of the Allie's denial of that freedom, for a good number of years." *Kolumnisten Christopher Caldwell jämför Irakkriget och andra världskriget i Financial Times, 5–6 juni, apropå firandet av D-dagen.*

"If success has many fathers and failure is an orphan, Washington is now running the largest intellectual orphanage in intellectual history/---/True leadership never really entails leading people where they want to go. It means taking risks, perhaps even politically suicidal risks. If they should fall to their encircling political enemies this year, Mr Bush and Mr Blair would not be the first politicians to become victims to the necessary instability their courageous choice has wrought. But history will judge them both rather more favourably." *Gerard Baker i Financial Times 27/5.*